

[Alfred Jensen.]

kontant Tilskud, og nu i Dag ved anden Behandling har jeg udtalt mig for Tilskud. Det Ændringsforslag, vi har stillet, tager ikke Sigte paa at gaa over til Tipstjeneste, tværtimod, vi ønsker Tilskud gennemført, og det kan nu lade sig gennemføre. Det er nemlig ikke rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Carsten Raft sagde, at der fandtes ingen anden farbar Vej end Tipstjeneste. Jo, der findes een Vej frem. Hvis ærede Medlemmer her i Tinget ønsker, at Idrætten skal have forøget økonomisk Støtte i Form af Tilskud, kan det lade sig gøre, og vi stemmer derfor nu ved anden Behandling.

Arnth Jensen: Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard sluttede sin Tale med over for mig at citere et gammelt Ordsprog om, at Dyden sejrer til sidst. Jeg vil gerne minde det ærede Medlem om et andet Ordsprog, der lyder omtrent ligesaadan, nemlig: Retfærdigheden sejrer til sidst. Det er i Virkeligheden det, der sker, idet Skytteafdelingen faar den Stilling, som er tiltænkt den, enten ved mit Forslag eller i et kommende Tipningsforslag.

Det ærede Medlem vil maaske erindre, at indtil det ærede Medlem blev Inderrigsminister, havde Skytterne en særlig Bevilling, fordi man sagde som saa — og det var rigtigt —, at denne Idræt kunde ikke sammenstilles med Gymnastik, fordi den var meget dyrere. Men da det ærede Medlem blev Minister, sagde han: nej, den Vej skal vi ikke; nu slaar vi det hele sammen i en Pulje, og Skytterne faar Tilskud efter Antallet af Medlemmer lige saa vel som de andre. Der blev ikke taget noget som helst Hensyn til, om det var billigt eller dyrt at være Skytte. Det ærede Medlem ved, at i Dag er det langt, langt dyrere at drive Skydning end nogen anden Idræt, og naar Idrætten derfor skal hjælpes eller støttes paa en Maade, som kan fremme Arbejdet, er det ganske givet, at netop denne Idræt maa have et større Tilskud. Men jeg forstaa jo meget vel det ærede Medlem, som ikke alene her i Salen, men ogsaa i Udvalget har ondt, hver Gang der i Virkeligheden har vist sig en Lejlighed til, at Skytterne skulde faa noget. Bekendt er det, at er der noget, det ærede Medlem ikke kan taale, er det Krudtrøg; og saadan bliver det naturligvis ogsaa ved med at være i Fremtiden.

Bue Bjørner: Jeg vil gerne først takke den højtærede Finansminister, fordi han saa kort og klart redegjorde for Retsfor-

bundets Stilling i denne Sag: vi vilde ikke give og ikke tage. Men saa søjede den højtærede Finansminister til, at derved kom vi ogsaa til at staa dér, hvor der ingen Ting sker. Ja, det kan der siges meget om, men jeg vil sige til den højtærede Finansminister, at der kan være visse Sager, i hvilke det bedste, der kan ske, er, at der ingenting sker, og jeg synes, at denne hører til dem.

Bølgerne har jo gaaet højt og Diskussionen været langvarig. Om det nu er, fordi der er en Mikrofon paa, eller det er, fordi Gemytterne virkelig er ophidsede, ved jeg ikke. Jeg er gjort opmærksom paa, at da jeg benyttede Udtrykket om den frække Selvfølgelighed, som jeg takker den højtærede Finansminister for at tillade mig at bruge, havde det ligesom haft en Brod mod de Folk, der giver Idrætten deres Arbejds-kraft. Det er muligt, det lød saadan. Jeg finder derfor Anledning til at sige, at jeg i høj Grad paaskønner det store Arbejde, der gøres, og gøres frivilligt, af de Mennesker, der leder Idrætsorganisationerne. Det, jeg vendte mig imod, var den Maade, paa hvilken de nu stiller Kravene op, Krav, der er daarligt underbygget, og som, tror jeg, er stærkt overdrevet. At Bølgerne gaar højt, kan man nok forstaa, naar Formanden for Dansk Idræts-Forbund her i Frokostpausen komplimenterede mig for, at jeg havde sagt mine alvorlige Bemærkninger med et Smil, for ellers kunde der være sket det, at jeg var faldet ned af min Trappe i Aften. Jeg tager det ikke for mere end den samme spøgefulde Vending, som jeg anvendte overfor de Herrer før, men det forekommer mig stadig, at der er saa mange divergerende Opfattelser om dette Forslag, at det slet ikke vil være nogen Skade til, at man tænker lidt nærmere over Tingene.

Jeg er ikke gaaet i Detailler i mit første Indlæg, men man kunde fristes til at spørge: Hvorfor lader Finansministeren dette Aktieselskab, der skal drive Tipning, underkaste andre Regler end Aktieselskaber, der virker i den sunde Produktions Tjeneste? Her havde vi forleden Dag et Lovforslag, der greb ind i Udbytterne for de virkelig arbejdende og producerende Selskaber, for hvilke man lavede Udbyttebegrænsning, men for dette Aktieselskab, hvorigennem man skal tippe, er Udbyttet sat til 6 pCt. om Aaret, men saa er der den morsomme Bestemmelse, at skulde Udbyttet et Aar falde under 6 pCt., skal Aktionærerne have det manglende af næste Aars Overskud. Det er da en mærkelig Maade at stille dette Selskab paa, naar man sammenligner med dem, der virkelig producerer noget.